

Id. Fazakas Sándor: *Hogyan lehetek boldog*

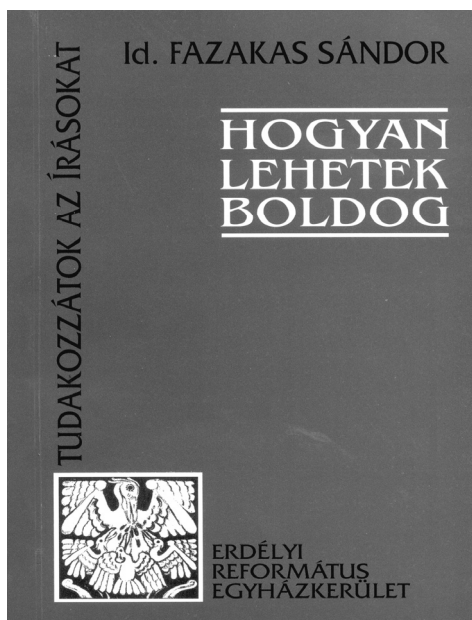
Sajtó alá rendezte és szerkesztette Jenei Tamás.

Tudakozzátok az Írásokat. Kiadja az Erdélyi Református Egyházkerület,
Kolozsvár 2013, 103 old. ISBN 978-973-7971-70-8

Id. Fazakas Sándor: *Tégy Uram engem áldássá*

Sajtó alá rendezte és szerkesztette Jenei Tamás.

Tudakozzátok az Írásokat. Kiadja az Erdélyi Református Egyházkerület,
Kolozsvár 2013, 182 old. ISBN 978-973-7971-71-5

Hiányoznak a könyvespolcokról az olyan eligazítást nyújtó könyvecskék, amelyek segítségükre lehetnek a keresőknek, tévelygőknek, de azoknak is, akik tudatosan járt utukon támogatást és megerősítést keresnek. Talán emiatt lett manapság ekkora divat és üzlet kiadni ezoterikus, okkult és mindenféle obskúrus zagyvaságokat az igazi, életre mutató szövegek helyett. Jenei Tamás, az erdélyi belmisszió elkötelezettje ezt a hiányt ismerte fel, és a megbecsült elődök mintájára sorozatot indított el, amelynek első két kötete id. Fazakas

Sándor lelkipásztor magyarázó igehirdetéseit tartalmazza a Hegyi Beszéd egyes részeiről.

Az első, a *Hogyan lehetek boldog?* című tenyérnyi kötet előszavában Jenei Tamás mutatja be id. Fazakas Sándor életútját, aki céltudatos tanulmányai, és 25 év erdélyi szolgálat után külföldre kényszerült, majd egy rövid németországi kitérő után két magyarországi, a tiszabecsi, majd a derecskei gyülekezet lelkipásztora lett.

A Jenei Tamás által szerkesztett *Igehirdető* folyóirat már többet is közölt id. Fazakas Sándor szolgálatának írott lecsapódásai közül, s a könyvecskében most közreadott írások is ebben a folyóiratban jelentek meg előzőleg, és adták egy gyűjteményes kiadás ötletét.

A második, *Tégy Uram engem áldássá* című kötet előszavát Dávid Lajos nyugalmazott lelkipásztor, a szerző munkatársa és barátja írta. Ő id. Fazakas Sándor *igehirdetői* mivoltát hangsúlyozza, és igehirdetéseit három alapelvének fő jellemzőjét emeli ki: elsőként a *belső szoba komolyan vételét*, azaz a Kijelentő Istennel való állandó kapcsolatot; másodsorban a *kijelentés komolyan vételét*, azaz az igehirdetésre való felkészülés komolyságát; harmadsorban pedig az igehirdetések *gyülekezetszerűségét*, amely

Dávid Lajos szerint a szerző fő erőssége.

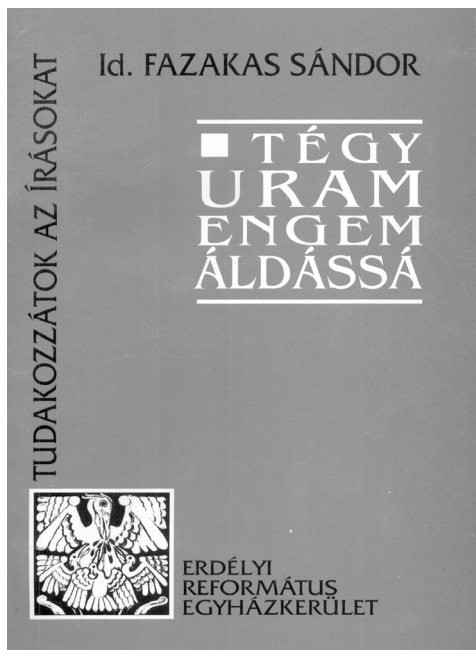
Az első kötet Jézus Boldogmondásait taglalja kilenc igehirdetésben (Mt 5,3–12), a második tizenhárom prédikációban magyarázza a Hegyi Beszéd további részeit (Mt 5,13–7,29).

Az írások részletesek, mégis közérthetők. Műfajukat tekintve eredetileg igehirdetések, de a beléjük szőtt kiegészítések, a párhuzamos igehelyek és egyes igék nyelvtani magyarázata, az idézett énekek számának feltüntetése hasznos kézikönyvvé teszik a kiadványokat: a hívek számára a továbbolvasás lehetőségét is nyújtják, a lelkészek számára pedig alapot kínálnak egy-egy szószéki igehirdetés-sorozathoz. Ezt segíti a *Magyarázatok az ige megértéséhez* című rész is, ahol a szerző a legfontosabb görög igék magyarázatát adja és kitekint a bibliai párhuzamokra is, Luther és Kálvin fordításaira, illetve értelmezéseire. A köteteket ajánlott bibliográfia zárja.

A címevel kapcsolatban kis hiányérzete támadhat az olvasónak, mert a központozás mindkét könyv esetében elmaradt a címből. Az első kötet címe (*Hogyan lehetek boldog*) kérdő mondat, így egy kérdőjel értelemszerűen oda kíváncskozna a végére.

A második kötet címe egy ismert énekünk kevésbé magyaros fordításából ismert felszólító mondat, amelynek végéről a felkiáltójel maradt el, és két vessző is hiányzik a felszólításból (helyesen: *Tégy, Uram, engem áldássá*). Hasonlóképpen a sorozatcím végére is felkiáltójel kíváncskozna, lévén az is felszólító mondat.

A későbbi korok bibliográfusainak fejtörést okozhat majd a sorozat.

Ugyanis rögtön szemünkbe tűnik, hogy a sorozatcím után, amely csupán a borítóra került fel, s ezt parafrázálja is a szerkesztő az első kötet előszavában, feltétlenül fel kellett volna tűnetni az egyes kötetek sorszámát is.

Érdeemes még azt is megemlítenünk, hogy azoknak a kiadványoknak sorában, amelyeket mostanában meglehetősen koncepció-mentesen, többkevesebb ízléssel és szakértelemmel szerkesztenek, ez a könyvecske üdítően hat az Unipán Helga könyvgrafikus által tervezett sorozat-borítóban. A tördelés is igényes, áttekinthető, az oldalak szellősek, figyelembe véve az idősebb olvasók dioptriáit is. A nyomdai kivitelezés pedig a Misztótfalusi Kis Miklós Sajtóközpontot dicséri, különösen a fűzött könyvtest, amely biztosítja, hogy a könyv többszöri átlapozás után sem esik darabokra az olvasó kezében.

Egy kemény borító talán tartósabb lett volna a puha fedél helyett, bár, ha arra gondolunk, hogy a két könyvet arra szánták, hogy utazáskor zsebre vágva vagy a kórházi ágyon és éjjeli

szekrényen legyenek kézügyben, akkor a puha fedél is megfelel a célnak.

Kíváncsian várjuk a következő köteteket, és Isten áldását kívánjuk erre az új sorozatra.

Kurta József Tibor

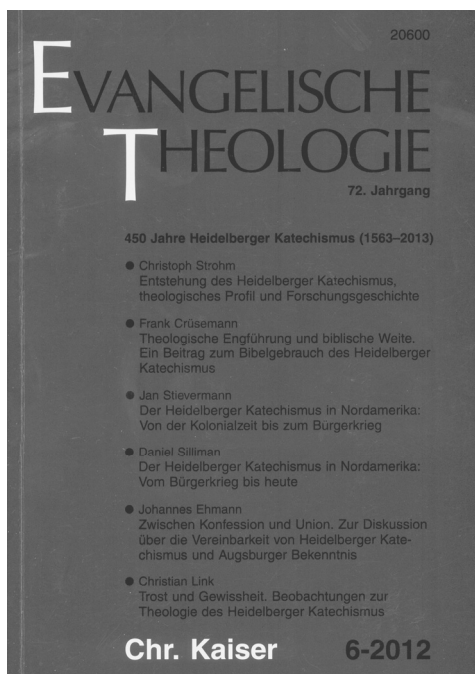
Recensio

Evangelische Theologie

72. évf., 2012/6., 80 old. ISSN 0014-3502

Mivel 2013 a 450 éves Heidelbergi Káté jubileumi éve, a németországi evangélikus-lutheránus szakfolyóirat 2012/6-os száma teljes egészében e reformátori-hitvallási iratra összpontosít. E hitvallásra tanító könyv népszerűségét és elfogadottságát szemlélteti az is, hogy a folyóirat „kibővül” a Heidelbergi Káté néhány idegen nyelvű, számunkra némileg különlegesnek tűnő, portugál, szingaléz, tamil, maláj, amhara (Közép-Etiópia északi része), kínai, japán és arab kiadásának címlap-másolatával is. A tanulmányokat többnyire a Heidelbergben oktató szakemberek írták.

A folyóirat első két tanulmánya a Heidelbergi Káté történetével, bibliai ökonómiájával foglalkozik. A szerkesztőségi ajánlást is jegyző Chr. Strohm (Heidelberg) történelmi kitekintésű cikkben világítja meg, hogy miként válhatott a pfalzi fejedelemség a reformáció erősségévé, a kis állam vezető városa, Heidelberg pedig a „németek Genf”-jévé. Tanulmányának címe: *Entstehung des Heidelberger Katechismus, theologisches Profil und Forschungsgeschichte – A Heidelbergi Káté születése, teológiai arcéle és kutatásának törté-*

nete. Ebből az tetszik ki, hogy Luther már 1518-ban megfordult a hitvallási irat bölcsőjében. Sőt: itt ismertette a reformokra hajló rendtársai előtt azokat az egyházon belül tapasztalt viszásságokat, amelyeken fordítani kellene. Az alkalmas idő azonban még váratott magára ebben a fejedelemségben, és pedig az Augsburgi békéig (1555), illetve III. Frigyes trónra lépé-